

En sommar på skolan

Min tid som fritidspedagog på väröbackaskolan är oförglömlig. Så mycket kärlek, skratt och glädje som jag fick uppleva på så kort tid och så många roliga minnen jag kommer att ha med mig för resten av mitt liv.

Redan under första dagen välkomnades jag med öppna armar och personalen var otroligt snäll och hjälpsam. Även barnen var väldigt snabba med att presentera sig själva och man lärde snabbt att känna alla. Bara efter någon timme så kändes det helt naturligt, som att jag hade varit där under en mycket längre tid.

Jag jobbade där i tre veckor och ingen dag var den andre lik. De andra pedagogerna hade planerat in många roliga aktiviteter som vi gjorde. Vi hade bland annat en fotbollscup, vi åkte till ett scoutläger, vi har bakat kladdkaka, gjort kapphästar, haft disco, kollat på film och massa, massa mer. Man var aldrig rastlös och hade roligt konstant. Varje gång man åkte hem så var man alltid exalterad på vad som skulle ske dagen efter.

Vi var två feriearbetare som jobbade där och fick därför varsin åldersgrupp att vara med under dessa tre veckor. Jag var med barnen som gick i årskurserna f-1. Som feriearbetare så var mina uppgifter ganska enkla. Jag umgicks med barnen och såg till så att alla hade det bra. Det kunde vara allt från att sitta med dem vid matbordet, lyssna på deras små historier eller vara med i deras lekar.

Jag har alltid varit den som är ganska osäker på vad jag vill jobba med i framtiden, men efter denna fantastiska tid på väröbackaskolan, så har jag verkligen fått upp ögonen för detta yrket. Jag har ändå alltid varit lite intresserad över hur det är att jobba med barn, och nu när jag fick chansen att testa så vet jag vad jag har framför mig. Ett feriearbete är verkligen jättebra om man vill prova nya saker. Nu känner jag att detta faktiskt är något jag vill arbeta med på heltid.

Jag är så glad att jag fick möjligheten att få testa på detta yrket och jag lärde mig något nytt varje dag, från både barnen och hela upplevelsen. Det absolut jobbigaste med mitt feriearbete var ju när det var dags att säga hejdå.

av: Tina Noborg